

Третият факт е, че през този период от време, Народната банка не категоризираше по значение, нито отдълнит валути, нито отдълнит стоки. От това може да се заключи, че през този период на камбиален режим не се отбелязва никакво влияние върху насокит на износа от камбиален характер. Тъ, насокитъ, сбили повлияни от извънкамбиални фактори. За това ние вече споменахме. Най-после, това значи, че през този период, Народната банка е правила чисто и просто камбиална политика и то съ чисто камбиални цели.

Съвсемъ другояче стои работата през втория период на девизния режимъ. Презъ 1933 г., Народната банка въведе частнит компенсаци, при които, както видѣхме, бѣ комбинирано едно категоризиране на износнит стоки и на отдълнит валути по такъв начинъ, че Банката постигаше едновременно две цели: отъ една страна тя се снабдяваше съ необходимитъ ѝ девизи, а отъ друга — тя снабдяваше частното стопанство съ такива, отстъпвайки известни проценти отъ тѣхъ на износителитъ за компенсирание. Третирайки различнитъ стоки различно, тя поощряваше износа имъ по различенъ начинъ или съ други думи, тя влияеше върху стоковия съставъ на износа. Това въздействие, обаче, бѣ само поощрително, но въ никакъвъ случай то не бѣ първопричина за конкретния съставъ на износа на страната.

Второто важно обстоятелство е, че съ опредѣляне на различни премии за различнитъ валути, Българската народна банка третираше тия валути по различенъ начинъ, което значи отъ своя страна, че тя поощряваше или спъваше износа къмъ различнитъ страни, т. е. влияеше върху насокитъ на износа. Разбира се, че и тукъ това влияние е било вторично, но въ никакъвъ случай не и първично.

Третото важно обстоятелство е прилагането на сключенитъ отъ началото на 1931 г. клирингови спогодби, които при различнитъ страни, третираха износа съвсемъ различно. Тѣзи клирингови спогодби оказаха сжщо значително влияние за насочването и въ известни случаи за поощрението на износа ни къмъ известни пазари.